

خبر

گلاب آدینه جایزه ی دستاورد هنری

بروکلین را گرفت

بخش فرهنگی – گلاب آدینه بازیگر سینمای ایران جایزه بهترین دستاورد هنری را برای بازی در فیلم سینمایی «آبجی» از جشنواره بین المللی فیلم بروکلین در نیویورک کسب کرد. گلاب آدینه بازیگر سینمای ایران توانست جایزه بهترین دستاورد هنری را از بیستمین جشنواره بین المللی فیلم بروکلین برای نقش آفرینی در فیلم «آبجی» ساخته مرجان اشرفی زاده دریافت کند.

فیلم سینمایی «آبجی» نهمین حضور بین المللی خود را با ایاش در بخش مسابقه جشنواره بین المللی فیلم بروکلین کسب کرده است.

این فیلم سینمایی که توسط محمد حسین قاسمی تهیه و تولید شده است، در دو نوبت در این جشنواره روی پرده رفت که بازی گلاب آدینه مورد توجه هیات داورى جشنواره بین المللی بروکلین قرار گرفت.

فیلم سینمایی «آبجی» به توسط مرجان اشرفی زاده کارگردانی شده و علاوه بر گلاب آدینه، بازیگران دیگری چون پانته آبنای‌ها، حمید آژنگ، معصومه قاسمی پور، شیرین یزدان بخش، بابک حمیدیان و… در این فیلم سینمایی بازی کرده‌اند. علیرضا شاهرخی بخش بین الملل فیلم «آبجی» را به عهده دارد.

●●●●●

حضور ایران در جشنواره ادبی «کنراد» لهستان

بخش فرهنگی– نویسندگان ایرانی در پی چاپ کتاب‌های‌شان به زبان لهستانی به جشنواره ادبی «کنراد» دعوت شدند.

به گزارش ایسنا، در پی انتشار دو کتاب «خواب زمستانی» گلی ترقی و مجموعه داستانی از محمود حسینی زاد که کار ترجمه آن‌ها به زبان لهستانی را درتا سوایا بر عهده داشته، این نویسندگان به همراه مترجم و ناشرشان به جشنواره ادبی «کنراد» دعوت شدند.

همکاری انتشارات شمع و مه – ناشر این آثار – با موسسه کلمته در لهستان باعث انتشار ترجمه این دو اثر ادبی از ایران شده است.

درتا سوایا مترجم لهستانی در ترجمه این آثار نقش پررنگی داشته و در آینده نیز آثار دیگری از ادیبات معاصر ایران را به زبان لهستانی ترجمه و راهی بازار کشور زادگاهش خواهد کرد. به گفته افشین سحنه‌تبار – مدیر انتشارات شمع و مه –، در بیست و دومین دوره جشنواره ادبی «کنراد» نویسندگانی همچون هرتا مولر، اورهان پاموک، پل آستر و میشل فایبر حضور خواهند داشت و به نظر می‌رسد هیزمانی این جشنواره با نمایشگاه کتاب «کراکف» باعث جلب توجه بیشتر مخاطبان ادیبات به این شهر فرهنگی و قدیمی اروپا خواهد شد.

جوزف کنراد در ۳ دسامبر ۱۸۵۷ دراوکراین متولد شد که در آن زمان، قسمتی از کشور لهستان بود. او نوجوانی و جوانی‌اش را در سفرهایی پی در پی به سرتاسر جهان گذراند و در نهایت مقیم کشور انگلستان شد. در این جشنواره سعی می‌شود یاد این نویسنده زنده نگه داشته شود.

●●●●●

«زادبوم» پس از ۹ سال اکران می شود

بخش فرهنگی – سخنگوی شورای صنفی نمایش گفت: فیلم سینمایی «زادبوم» ساخته ابوالحسن داوودی پس از ۹ سال در گروه سینمای زندگی اکران خواهد شد.

غلامرضا فرجی در گفتگو با ایرنا، درباره تازه ترین تصمیمات شورای صنفی نمایش در جلسه دیرروز گفت: قرارداد فیلم سینمایی «اکسیدان» ساخته حامد محمدی در گروه زندگی پس از فیلم سینمایی «دو عروس» به کارگردانی داود موثقی ثبت شد که پس از شب های قدر نمایش خود را آغاز خواهد کرد.

او افزود: همچنین قرارداد فیلم سینمایی «مسلخ» ساخته اصغر نصیری در گروه ماندانا به جای فیلم «مادر قلب اتمی» به کارگردانی علی احمدزاده ثبت شد.

سخنگوی شورای صنفی نمایش همچنین از نمایش فیلم «رگ خواب» ساخته حمید نعمت الله در گروه سینمایی استقلال، پس از شب‌های قدر خبر داد و گفت: قرارداد فیلم سینمایی «سار و آیدا» به کارگردانی مازیا میری در گروه آزادی به جای فیلم «زیر سقف دودی» ساخته پوران درخشنده نیز ثبت شد. به گزارش ایرنا، با توجه به فرار رسیدن شب‌های قدر و شهادت امام علی (ع) فردا(سه شنبه) سینماها از ساعت ۱۹ تعطیل و روز چهارشنبه (۲۴ خرداد) سینماهای سراسر کشور به طور کامل تعطیل می‌شود.

همچنین روز پنجشنبه ۲۵ خرداد ماه از ساعت ۱۹ سینماها تعطیل و روز جمعه ۲۶ خرداد ماه سینماها به طور کامل تعطیل می‌شود.

از شنبه ۲۷ خرداد ماه نیز سینماهای سراسر کشور باز است و فیلم‌ها به نمایش در می آید.

فیلم سینمایی «زادبوم» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی ابوالحسن داوودی و نویسندگی فرید مصطفوی محصول سال ۱۳۷۸ است که سال گذشته پس از هشت سال توقیف مجوز نمایش گرفت.

داستان فیلم درباره ارتباط شخصیت اصلی با زادگاه، خانواده و هویت گمشده‌اش در شرایط اجتماعی است که فاصله بین انسان‌ها زیاد شده است. این طرح با الهام از پژوهشی علمی که نشان می‌دهد لاکپشت‌های جزایر ایران پس از ۳۰ سال مهاجرت دوباره به زادگاهشان بر می‌گردند، به نگارش در آمده است.

عزت‌الله انتظامی، مسعود رایگان، رویا تیموریان، پگاه آهنگرانی، بهرام رانان، مهدی سلوکی در کنار رتانه بلیلیب‌ترو، اولریکه کارگوس و هنده کلاین سه بازیگر خارجی در این فیلم ایفای نقش می‌کنند.

{فر هنگ و هنر }

۳۸

بخش فرهنگی– دیروز سیو هشتمین سالروز درگذشت «جان وین»، از بزرگترین بازیگران تاریخ سینما و چهره‌ی ماندگار سینمای وسترن است.

«ماربو میچل موریسون» معروف به «جان وین» روز ۲۶ می ۱۹۰۷ در ایالت آیووا در شمال شرقی آمریکا به‌دنیا آمد و روز ۱۱ ژوئن ۱۹۷۹ در سن ۷۲ سالگی بر اثر سرطان در لس‌آنجلس درگذشت.

او پیش از مرگ در سال ۱۹۷۲ در ۱۷۰ فیلم نقش‌آفرینی کرد و در سال ۱۹۶۹ با فیلم «سنکریزه‌ی واقعی» موفق به دریافت جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد شد.

«جان وین» تجسم ایده‌آل‌های سنتی یا به اصطلاح ارزش‌های اصیل آمریکایی بود که شاید امروزه برای بسیاری از مردم جهان ناخوش‌ایند باشد. آمریکای جان وین جولانگاه آزادمردان است و قلمرو نظم و قانون. نظمی که چه بسا ظالمانه است و قانونی که می‌تواند طرفدار زورمندان باشد. این آمریکا اعتماد فراوان و اراده قوی دارد و تا حدی هم قلدر و زورگوست. از هر چیز و هر کسی برتر است و چون از دیگران قوی‌تر است، پس به خود حق می‌دهد که حرف و نظر خود را با زور هم پیش ببرد. جان وین از زمانی که در سینما به شهرت رسید، همیشه نماینده‌ی اندیشه‌های کهنه و محافظه‌کارانه بود. در جریان جنگ داخلی اسپانیا که بیشتر شهروندان آزادیخواه آمریکا و جهان از بنیادهای جمهوری حمایت می‌کردند، جان وین سرسختانه از ناسیونالیست‌های سلطنت‌طلب که قاتلان دموکراسی جوان اسپانیا بودند پشتیبانی می‌کرد و برای آنها کمک مالی می‌فرستاد.

جان وین از زمانی که در سینما به شهرت رسید، همیشه نماینده‌ی اندیشه‌های کهنه و محافظه‌کارانه بود. در جریان جنگ داخلی اسپانیا که بیشتر شهروندان آزادیخواه آمریکا و جهان از بنیادهای جمهوری حمایت می‌کردند، جان وین سرسختانه از ناسیونالیست‌های سلطنت‌طلب که قاتلان دموکراسی جوان اسپانیا بودند پشتیبانی می‌کرد و برای آنها کمک مالی می‌فرستاد.

در جنگ جهانی دوم جان وین با ورود آمریکا به جنگ و گشودن جبهه شرق اروپا مخالف بود، زیرا عقیده داشت که جنگ فرصتی است تا آلمان نازی حساب «اتحاد شوروی» را یکسره کند تا جهان از «شر کمونیسم» راحت شود.

به همین ترتیب جان وین از عملیات ارتش آمریکا در کره و ویتنام نیز دفاع کرد، زیرا جنگ‌طلبی و برتری‌جویی ایالات متحده را دفاع موجه به اصطلاح «جهان آزاد» در برابر تهاجم کمونیسم می‌دانست. در دورانی که روشنفکران آمریکا لشکرکشی بیرحمانه به خاک ویتنام را محکوم می‌کردند، جان وین در سال ۱۹۶۸ فیلم «کلاه سبزه‌ها» را ساخت که به حملات بیرحمانه‌ی ارتش آمریکا، سیمایی عادلانه و اخلاقی می‌داد.

بیشتر سینمادوستان تصویر جان وین را بیشتر از خود او دوست دارند. او را نه پشت تریبون‌های تبلیغاتی بلکه روی پرده‌ی سینما می‌پسندند. او روی اکران زنده‌تر و شاداب‌تر و انسان‌تر است. در تاریکی سینما او را روشن‌تر می‌بینیم.

جان وین تنها بازیگر آمریکایی بود که در زمان حیاتش سیمای اسطوره‌ای پیدا کرد. او با هیکل تنومند، حرکات نرم و صدای کلفت و دورگه‌اش از ابعاد انسانی بزرگتر بود. وقتی تفنگ به

دست می‌گرفت و بر پشت اسب به سوی افق‌های دور می‌تاخت، تماشاگر می‌دانست که از او کارهایی بر می‌آید که فراتر از توش و توان ماست.

در عین حال او در بیشتر نقش‌ها انسانی بود معمولی با تمام ضعف‌ها و محدودیت‌های بشری، برای همین هم می‌توانستیم با او همدردی داشته باشیم و گاه در جلد او فرو برویم. تماشاگر می‌پذیرفت که او نماینده‌ی خیر است و باید بد شر پیروز شود. چند و چون در ماهیت خیر و شر و موشکافی‌های حقوقی یا اخلاقی از حوصله سینمای وسترن بیرون است.

سینمای وسترن روایت بخشی از گذشته‌ی آمریکاست که زیاد هم دور نیست. مقطعی که ایالت‌های شرقی کرانه‌ی اقیانوس اطلس می‌روند تا ایالت‌های جنوب غربی آمریکا را تا کرانه‌ی اقیانوس آرام فتح کنند. این دوران از التهابات اجتماعی و سیاسی سرشار است، با انبوه حوادث تکان‌دهنده و ماجراهای پرهیجان. گنجی بی‌کران از حکایات غریب و داستان‌های پرکشش. زمینه‌ی تاریخی این داستان‌های پرتب و تاب از ده پانزده سال فراتر نمی‌رود و تنها برشی باریک از گذشته‌ی آمریکا را در

برمی‌گیرد. دوره‌ای پرآشوب در حوالی سال‌های ۱۸۶۵ تا ۱۸۸۰ که پس از پایان جنگ‌های داخلی فراسید.

هیچ بازیگری در سینمای آمریکا مانند جان وین به ژانر یا شاخه‌ی سینمای وسترن هویت نداده است. همه بزرگان هالیوود از گری کوپر و کرک داگلاس تا برت لنکستر و جیمز استوارت و در سالهای نزدیک‌تر پل نیومن و رابرت ردفورد و استیو مک‌کوین و کلینت ایستوود و کوین کاستنر به قهرمانان غرب وحشی جان داده‌اند، اما هیچ یک از آنها به برازندگی و استواری جان وین در دل دره‌های غریب و دشت‌های پهناور و آسمان‌های درخشان آن دیار نآشنا جا نیفتادند.

جان وین با قد افراشته، چهره‌ی سوخته و نگاه عمیق با چشم‌اندازهای بکر و غریب غرب وحشی یگانه بود. او در قالب گاوچران یا کلاتر، در سیمای ششلول‌بند یا سواره‌نظام، مرد تیبیک دنیای وسترن بود که گویی همان دم از دل چشمه‌های رخشان و صخره‌های سخت برجوشیده بود.

او خود یکپارچه وسترنر یا مرد اصیل غرب بود. یل آشنای دشت‌های بی‌کران غرب، که نیاز نداشت نقش کابوی را بازی کند. درست برعکس: این کابوی بود که نیاز داشت از او تقلید کند تا به یک کابوی واقعی بدل شود.

جان وین در نزدیک ۲۰۰ فیلم ایفای نقش کرده، اما سیمای

گفت‌وگو با مجید نوروزی بازیگر سریال «زیر پای مادر»

«جان وین»، نماد سینمای وسترن

واقعی او در سینمای وسترن است که به کمال جان می‌گردد در پهندشت‌های فراخ و دره‌های پرستغلاخ است که این «یکه سوار» سرشار از سرزندگی و شادابی، با تمام قامت در افق قد می‌کشد. غولی زیبا که از بطن طبیعت وحشی زاده می‌شود، آماده، تا بر افاق‌ها و افلاک چیره شود.

یکی از نمایه‌های اصلی سینمای وسترن ترسیم تضاد فرهنگ مدنی (شهرنشینیی مدرن) با مناسبات و ساختارهای سنتی (خانه‌یلوشی بیلوی) است. جان وین در جان دادن به این بعد از جهان وسترن بی‌نظیر است. در قیافه مردانه، در منش و رفتار او چیزی مرموز، بدوی و دست‌نیافتنی هست که او را از الگوهای عرفی و مدنی دور و به سرشت وحشی وسترن نزدیک می‌کرد. در رفتار او پویه‌ای غریزی هست که او را از تکرار و ابتذال دور می‌کند. سیمای او در سایه روشن عواطف و انگیزه‌های گوناگون تغییر رنگ می‌دهد. خشم و خشونت مردانه‌ی او در یک آن به عطوفت و مهربانی بدل می‌شود، گویی در پیکر زمخت این «غول بیابانی»، کودکی معصوم و بی‌آز کز کرده است.

جان وین در سال ۱۹۲۶ در زمان سینمای صامت بازیگری را شروع کرد. سال‌ها بعد در سال ۱۹۳۹ بود که با

وسترن برجسته‌ی جان فورد به نام « دلیجان» به شهرت رسید.

در فیلم‌های حماسی جان فورد بود که سیمای جان وین تا حد اسطوره‌ای زوال‌ناپذیر قوام گرفت. در فیلم‌هایی مانند «قلعه»، «پاچی» ، «ریو گرانه‌د»، «جستجوگران»، «دختری با روبان زرد»، « آخرین فرمان» ، « مردی که لیبرتی والانس را کشت» و «سواره نظام». این فیلم‌ها امروزه به گنجینه‌ی کلاسیک سینما پیوسته‌اند.

سینماگر بزرگ دیگری که در تکوین سیمای اسطوره‌ای جان وین سهم داشت هاوارد هاکز است. او پس از ساختن وسترنی زیبا به نام «رود سرخ» به سال ۱۹۴۸، در سالهای بعد با سه گانه‌ای ظریف و استادانه موفق شد بلوغ بازیگری جان وین را به

نمایش بگذارد. این سه گوهر سینمای وسترن عبارتند از: ریو براوو، ریو لوپو و الدوادو.

جان وین دو فیلم نیز کارگردانی کرد: وسترنی به نام الا مور در سال ۱۹۵۹ ساخت و فیلم جنگی « کلاه سبزه‌ها» را به سال ۱۹۶۸. اما در ستایش از او لازم نیست از این دو فیلم سخنی گفته شود. به سادگی باید گفت که او بازیگری توانا بود که سینمای وسترن به او مدیون است.

فیلم «طوفان‌سواران غرب طلایی» آخرین فیلم «جان وین» است که پیش از این هرگز به‌روی پرده سینما نیامده بود. این وسترن علمی – تخیلی محصول سال ۱۹۸۴ است که آخرین نقش‌آفرینی «جان وین» پیش از مرگ در سال ۱۹۷۹ است. «جان وین» طی چند دهه فعالیت سینمایی در بیش از ۱۷۰ فیلم سینمایی نقش‌آفرینی داشت که اولین آنها در ۱۹ سالگی با نام «سرخ‌پوستی از هاروارد» بود.

اگرچه ۳۸ سال ز درگذشت این بازیگر بزرگ هالیوود می‌گذرد، اما محبوبیت وی به‌واسطه بازی در فیلم‌های وسترن و کابوی همچنان حفظ شده است. انجمن فیلم آمریکا در سال ۱۹۹۹، او را به‌عنوان یکی از ۱۳ بازیگر بزرگ تمام دوران هالیوود انتخاب کرد. فروش یک‌میلیون دلاری فیلم «ریو لوپو» در سال ۱۹۷۰ تنها به‌خطاثر ایفای نقش او بوده است.

سه شنبه ۲۳ خرداد ۱۳۹۶

خبر

سومین همکاری همایون شجریان و

سهراب پورناظری در پروژه «سی»

بخش فرهنگی – پروژه مولتی مدیای «سی» کاری از همایون شجریان و سهراب پورناظری روی صحنه می‌رود

به گزارش خبرنگارانین، پروژه مولتی مدیای «سی» بر اساس دو داستان زال و رودابه و رستم و اسفندیار از شاهنامه فردوسی کاری از همایون شجریان و سهراب پورناظری از پانزدهم مردادماه در مجموعه کاخ سعدآباد روی صحنه می‌رود.

این پروژه چندرسانه‌ای با هدف هویت بخشی ملی با تکیه بر موضوع فرهنگ، هنر و اندیشه ایرانی با حضور تعدادی از برترین چهره‌های موسیقی، تئاتر و همچنین انیمیشن در حالی روی صحنه می‌رود که روایتی معاصر و متفاوت از دو داستان شاهکار فردوسی را بیان کرده و تلاش می‌کند تا مخاطبینی از نسل های متفاوت با استفاده از هنرهای نمایشی، موسیقی و انیمیشن به درکی امروزی از شاهنامه فردوسی برسند. خالقان این پروژه در نظر دارند گامی در جهت بازسازی هویت ملی بردارند.

همایون شجریان و سهراب پورناظری اواخر سال گذشته آلبوم موسیقی «رگ خواب» را منتشر کردند که با استقبال عمومی مواجه شد. آلبوم صوتی و تصویری «خداندان اسرار» نیز از دیگر پروژه هایی است که این دو هنرمند به تازگی منتشر کرده‌اند.

نشست خبری این پروژه ۲۸ خرداد در هتل اسپیناس با حضور عوامل این پروژه انجام می‌شود.

●●●●●

وودی آلن

همه را غافلگیر کرد

بخش فرهنگی – «وودی آلن» کارگردان هالیوودی که به ندرت در رویدادهای سینمایی لس آنجلسی شرکت می‌کند،با حضور ناگهانی روی سن مراسم موسسه فیلم آمریکا همه را شگفت‌زده کرد.

به گزارش ایسنا«هالیوود ریپورتر» نوشت: «وودی آلن» از مشهورترین کارگردان‌های هالیوود و برنده چهار تندیس اسکار است که حتی برای گرفتن اسکار هم در مراسم رسمی سینمای شرکت نمی‌کند، اما او روز گذشته برای اعطای جایزه دوست قدیمی خود «دایان کیتون» در چهل‌ونهمین مراسم موسسه فیلم آمریکا (AFI) ناگهان روی سن حاضر شد و حاضران متعجب، ایستاده او را تشویق کردند.

«دایان کیتون» بازیگری است که سال ۱۹۷۷ جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول زن را برای بازی در «آنی هال» به کارگردانی «آلن» کسب کرده است. کارگردان «نیمه‌شب در پاریس» وقتی روی صحنه این مراسم تقدیر حاضر شد، گفت: «این زنی است که در همه چیز عالی عمل می‌کند. من و دایان راه زیادی با هم طی کرده‌ایم.»

«آلن» که تنها یک بار در سال ۲۰۰۲ در مراسم اسکار حاضر شد، سپس با لحنی طنزگونه «کیتون» را با شخصیت «یو هرینگتون» در فیلم «همه چیز درباره ایو» مقایسه کرد و گفت که نمی‌خواسته بگوید «دایان» هم مثل او «به طور بی‌رحمانه‌ای جاهطلب» است.

«وودی آلن» پس از شوخی‌های متعددی که درباره «کیتون» به زبان آورد و او و حاضران را برای مدتی خندان، با لحنی جدی به سخنانش پایان داد و گفت: «مسلما بیشتر آن‌چه را من در زندگی موفق به انجامش شده‌ام به او مدیونم.»

«دایان کیتون» هم سپس روی سن آمد و گفت: «وای خدای من! دلم می‌خواهد گریه کنم. امشب تجربه شگفت‌انگیزی برابیم بود.»

«وودی آلن» کم‌دین، بازیگر، کارگردان، نویسنده، موسیقی‌دان و نمایشنامه‌نویس آمریکایی است.او فعالیت حرفه‌ای خود را به عنوان یک نویسنده کتاب‌های طنز و سپس در نقش کم‌دین روی صحنه شروع و سپس در دهه ۶۰ میلادی، فعالیت فیلمسازی خود را آغاز کرد. او طی سه دهه فیلمسازی، بیش از ۴۵ فیلم ساخته که با آن‌ها افتخارات و جوایز سینمایی متعددی کسب کرده است که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به چهار جایزه اسکار و دو جایزه «گلدن گلوب» اشاره کرد.

دو جایزه بهترین کارگردانی و شش جایزه بهترین فیلم‌نامه از جوایز «بفتا»ی انگلیس، خرس نقره‌ای جشنواره برلین در سال ۱۹۷۵، جایزه «فیپرشی» جشنواره کن در سال ۱۹۸۵ برای «رز بنفش قاهره»، دو جایزه بهترین فیلم خارجی از جوایز سزار فرانسه برای «منهتن» و «رز بنفش قاهره»، جایزه بهترین فیلم اروپایی از جوایز «گوبای» اسپانیا در سال ۲۰۰۶ برای «امتیاز نهایی»، شیر طلای افتخاری جشنواره ونیز در سال ۱۹۹۵ و جایزه یک عمر دستاورد سینمایی از جشنواره «سن‌سباستین»

در سال ۲۰۰۴ از دیگر افتخارهای سینمایی این کارگردان محسوب می‌شوند. او با ۲۴ بار نامزد اسکار و چهار بار برنده آن شده که این جوایز شامل یک اسکار بهترین کارگردانی و سه جایزه اسکار بهترین فیلم‌نامه غیرقتباسی می‌شود. «آنی‌هال»، «صحنه‌های داخلی»، «منهتن»، «خاطرات اکلیلی»، «امتیاز نهایی»، «آلیس»، «ویکی کریستینا بارسلونا»، «کوله‌های بر فراز برادوی»، «آفرودیت قدرتمند»، «شالوده‌شکن»، «نیمه‌شب در پاریس»، «تقدیم به رم با عشق»، «یاسمن غمگین»، «کافه سوسایتی» و «مردی بمنطق» از جمله ساخته‌های این کارگردان صاحب‌نام سینمای جهان است.